ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2169/86 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Ιουνίου 1986

για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τον έλεγχο και την καταβολή των επιστροφών στην παραγωγή των σιτηρών και της ορύζης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των σιτηρών (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1579/86 (2),

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα της ορύζης (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1007/86 (4),

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1009/86 του Συμβουλίου της 25ης Μαρτίου 1986 για τον καθορισμό των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στις επιστροφές στην παραγωγή στους τομείς των σιτηρών και του ρυζιού (5), και ιδίως το άρθρο 6,

Εκτιμώντας:

ότι είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά τον έλεγχο και την καταβολή των επιστροφών στην παραγωγή στον τομέα των σιτηρών και της ορύζης για να εφαρμόζονται οι ίδιοι κανόνες σε όλα τα κράτη μέλη·

ότι είναι αναγκαίο να προσδιορισθεί η μέθοδος υπολογισμού και η περιοδικότητα του καθορισμού της επιστροφής στην παραγωγή· ότι η πιο ικανοποιητική μέθοδος υπολογισμού είναι προς το παρόν εκείνη, η οποία βασίζεται στη διαφορά μεταξύ της τιμής παρέμβασης για τον αραβόσιτο και της τιμής που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της εισφοράς κατά την εισαγωγή αραβοσίτου· ότι, για λόγους σταθερότητας, η επιστροφή στην παραγωγή πρέπει να καθορίζεται ανά τρίμηνο· ότι για να εξακριβώνεται αν η επιστροφή στην παραγωγή έχει τη σωστή τιμή, οι τιμές του αραβοσίτου και του σίτου πρέπει να ελέγχονται στη διεθνή και στην κοινοτική αγορά·

ότι οι επιστροφές στην παραγωγή καταβάλλονται για τη χρήση αμύλου και ορισμένων παράγωγων προϊόντων, κατά την παρασκευή ορισμένων αγαθών· ότι απαιτούνται λεπτομερή στοιχεία για να διευκολυνθεί ο κατάλληλος έλεγχος και η καταβολή των επιστροφών στην παραγωγή στους αιτούντες· ότι η αρμόδια αρχή στα εν λόγω κράτη μέλη πρέπει να έχει τη δυνατότητα να απαιτεί από τους αιτούντες να παρέχουν κάθε πληροφορία και να επιτρέπουν τη διεξαγωγή ελέγχου ή επιθεωρήσεων, οι οποίες είναι αναγκαίες για την πραγματοποίηση των ελέγχων αυτών·

ότι ο παρασκευαστής του προϊόντος δεν χρησιμοποιεί αναγκαστικά βασικό άμυλο· ότι είναι επομένως αναγκαίο να καταρτισθεί κατάλογος ορισμένων προϊόντων παραγώγων του αμύλου η χρησιμοποίηση των οποίων παρέχει στον κατασκευαστή το δικαίωμα να λάβει επιστροφή·

ότι η καταβολή της επιστροφής στην παραγωγή δεν πρέπει να γίνεται μέχρις ότου ολοκληρωθεί η επεξεργασία· διαφορετικά όμως πρέπει να γίνεται εντός 150 ημερών από την ημέρα κατά την οποία κοινοποιείται στην αρμόδια αρχή η μεταποίηση του αμύλου· ωστόσο θα πρέπει ο παρασκευαστής να έχει τη δυνατότητα να εισπράξει προκαταβολή πριν την περάτωση των ελέγχων·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85 της Επιτροπής της 22ας Ιουλίου 1985 για τον καθορισμό των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εγγυήσεων για τα γεωργικά προϊόντα (6), εφαρμόζεται στο καθεστώς που καθορίζεται στον παρόντα κανονισμό· ότι κατά συνέπεια είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι κύριες απαιτήσεις των υποχρεώσεων που επιβαρύνουν τους παρασκευαστές και που εξασφαλίζονται με τη σύσταση εγγύησης·

ότι η Επιτροπή Διαχείρισης Σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

— «άμυλο» το βασικό άμυλο ή προϊόν παράγωγο του αμύλου, όπως αναφέρεται στο παράρτημα,

— «εγκεκριμένα προϊόντα», οποιοδήποτε από τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος του κανονισμού 1009/86 του Συμβουλίου και αυτά που προστίθενται σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11α παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου,

— «παρασκευαστής», το άτομο το οποίο χρησιμοποιεί το άμυλο για την παραγωγή των εγκεκριμένων προϊόντων.

Άρθρο 2

1. Η επιστροφή στην παραγωγή καθορίζεται για κάθε τρίμηνη περίοδο που αρχίζει την 1η Ιουλίου, 1η Οκτωβρίου, 1η Ιανουαρίου και 1η Απριλίου.

2. Η επιστροφή στην παραγωγή ανά τόνο βασικού αμύλου υπολογίζεται με βάση τη διαφορά μεταξύ:

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 139 της 24. 5. 1986, σ. 29.
(3) ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 3.
(4) ΕΕ αριθ. L 94 της 9. 4. 1986, σ. 3.
(5) ΕΕ αριθ. L 94 της 9. 4. 1986, σ. 6.
(6) ΕΕ αριθ. L 205 της 3. 8. 1985, σ. 5.

ι) της τιμής παρέμβασης για τον αραβόσιτο η οποία ισχύει κατά τον πρώτο μήνα της περιόδου που ορίζεται στην παράγραφο 1 και

ιι) του μέσου όρου των τιμών cif που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της εισφοράς κατά την εισαγωγή αραβοσίτου, κατά τους δύο πρώτους μήνες και τις 15 πρώτες ημέρες του τρίτου μήνα, κατά την τρίμηνη περίοδο που προηγείται της 1ης ημέρας της περιόδου που ορίζεται στην παράγραφο 1

επί ένα συντελεστή 1,6.

3. Ωστόσο, αν οι τιμές αγοράς για τον αραβόσιτο ή/και το σίτο στην Κοινότητα ή/και στην διεθνή αγορά μεταβάλλονται σημαντικά κατά την περίοδο που ορίζεται στην παράγραφο 1 η επιστροφή στην παραγωγή που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, μπορεί να τροποποιηθεί για να ληφθεί υπόψη η μεταβολή αυτή.

4. Η επιστροφή στην παραγωγή που καταβάλλεται είναι αυτή που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 και ενδεχομένως, την παράγραφο 3 επί τον συντελεστή που αναφέρεται στο παράρτημα σύμφωνα με τη δασμολογική κλάση του αμύλου που χρησιμοποιείται σήμερα για τη παρασκευή των εγκεκριμένων προϊόντων.

Άρθρο 3

1. Οι παρασκευαστές που προτίθενται να ζητήσουν επιστροφές στην παραγωγή, κατ' αρχήν απευθύνονται γραπτώς στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου πρόκειται να χρησιμοποιηθεί το άμυλο, παρέχοντας τα ακόλουθα στοιχεία:

α) ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του παρασκευαστή·

β) τη σειρά των προϊόντων που παρασκευάζονται από άμυλο, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αναφέρονται στον κατάλογο του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1009/86 καθώς και εκείνων που δεν αναφέρονται στον κατάλογο αυτό, δίνοντας πλήρη περιγραφή και τις δασμολογικές κλάσεις·

γ) αν είναι άλλοι από αυτούς που αναφέρονται στο στοιχείο α), τη διεύθυνση και τον τόπο (ή τόπους) όπου πρόκειται να μεταποιηθεί το άμυλο σε εγκεκριμένο προϊόν.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από τον παρασκευαστή συμπληρωματικά στοιχεία.

2. Οι παρασκευαστές πρέπει επίσης να αποστείλουν γραπτή δέσμευση η οποία αναφέρει ότι επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να αναλάβουν κάθε ενδεχόμενο έλεγχο και επιθεώρηση που απαιτείται για να ελεγχθεί η χρησιμοποίηση του αμύλου και ότι θα παρέχουν κάθε πληροφορία που απαιτείται.

3. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει μέτρα για να εξασφαλίσει ότι ο παρασκευαστής είναι επιχείρηση εγκαταστημένη και αναγνωρισμένη στο κράτος μέλος.

4. Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, η αρμόδια αρχή καταρτίζει κατάλογο των εγκεκριμένων παρασκευαστών τον οποίο ενημερώνει. Μόνο οι παρασκευαστές που έχουν εγκριθεί με αυτόν τον τρόπο έχουν το δικαίωμα να απαιτήσουν επιστροφή στην παραγωγή σύμφωνα με το άρθρο 4.

Άρθρο 4

1. Στην περίπτωση που ο παρασκευαστής επιθυμεί να ζητήσει επιστροφή στην παραγωγή, υποβάλλει γραπτή αίτηση στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου πρόκειται να μεταποιηθεί το άμυλο, για ένα πιστοποιητικό επιστροφής.

2. Η αίτηση αναφέρει:

α) το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του παρασκευαστή·

β) την ποσότητα αμύλου που πρόκειται να μεταποιηθεί σε εγκεκριμένα προϊόντα·

γ) τη δασμολογική κλάση και περιγραφή του εγκεκριμένου προϊόντος για το οποίο θα χρησιμοποιηθεί το άμυλο·

δ) τον τόπο (ή τους τόπους) όπου πρόκειται να υποβληθεί σε επεξεργασία το άμυλο·

ε) το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα για τις διαδικασίες μεταποίησης.

3. Η αίτηση συνοδεύεται:

— με τη σύσταση εγγύησης σύμφωνα με το άρθρο 7,

— με δήλωση που αναφέρει ότι το άμυλο που χρησιμοποιείται δεν έχει παραχθεί από πρώτη ύλη άλλη από τον αραβόσιτο,, σίτο, ρύζι ή πατάτες.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από τους αιτούντες να παρέχουν περαιτέρω πληροφορίες.

Άρθρο 5

1. Αφού η αρμόδια αρχή επαληθεύσει αμέσως μετά την παραλαβή της, την αίτηση που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 4 εκδίδει αμέσως το πιστοποιητικό επιστροφής.

2. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν εθνικούς τύπους για το πιστοποιητικό επιστροφής, το οποίο με την επιφύλαξη των διατάξεων άλλων κανονισμών οδηγιών ή αποφάσεων που έχουν θεσπίσει τα κοινοτικά όργανα, περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

3. Το πιστοποιητικό επιστροφής περιέχει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και επιπλέον το ποσοστό επιστροφής στην παραγωγή που πρέπει να καταβληθεί και την τελευταία ημέρα της τρίμηνης περιόδου που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 μετά από εκείνη κατά την οποία έχει παραληφθεί η αίτηση.

4. Το ποσοστό επιστροφής στην παραγωγή που καταβάλλεται και πρέπει να αναφέρεται στο πιστοποιητικό, είναι αυτό που ισχύει κατά την ημέρα παραλαβής της αίτησης. Ωστόσο, αν κάποια ποσότητα αμύλου που αναφέρεται στο πιστοποιητικό υποβάλλεται σε μεταποίηση κατά την περίοδο εμπορίας σιτηρών που ακολουθεί εκείνη κατά την οποία έχει παραληφθεί η αίτηση, η επιστροφή στην παραγωγή που καταβάλλεται γι' αυτό το άμυλο το οποίο υποβάλλεται σε μεταποίηση κατά το νέο έτος εμπορίας, προσαρμόζεται σύμφωνα με τη διαφορά μεταξύ της τιμής παρέμβασης που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της επιστροφής στην παραγωγή που καταβάλλεται και εκείνης που ισχύει τον Ιούλιο του ίδιου έτους.

Άρθρο 6

1. Οι παρασκευαστές που έχουν στην κατοχή τους πιστοποιητικό επιστροφής που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 5 έχουν το δικαίωμα να απαιτήσουν σύμφωνα με το άρθρο 8 καταβολή της επιστροφής στην παραγωγή, που αναφέρεται στο πιστοποιητικό αφού πραγματοποιηθεί η μεταποίηση του αμύλου στο ανάλογο εγκεκριμένο προϊόν.

2. Τα δικαιώματα που απορρέουν από το πιστοποιητικό δεν μεταβιβάζονται.

Άρθρο 7

1. Η έκδοση πιστοποιητικού υπόκειται στη σύσταση εγγύησης από τον παρασκευαστή με την αρμόδια αρχή, ίσης προς 25 ECU ανά τόνο βασικού αμύλου εφόσον ισχύει επί τον συντελεστή ενδεχομένως που αντιστοιχεί στον τύπο αμύλου που χρησιμοποιείται, όπως αναφέρεται στο παράρτημα.

2. Η κύρια απαίτηση κατά την έννοια του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85, είναι η επεξεργασία της ποσότητας αμύλου που αναφέρεται στην αίτηση στα αναφερόμενα εγκεκριμένα προϊόντα, εντός της περιόδου ισχύος του πιστοποιητικού. Ωστόσο, στην περίπτωση που ένας παρασκευαστής έχει προβεί στην επεξεργασία τουλάχιστον 95 % της ποσότητας που αναφέρεται στην αίτηση θεωρείται ότι έχει τηρήσει την κύρια απαίτηση.

3. Και σε περίπτωση ανωτέρας βίας η εγγύηση αποδεσμεύεται.

Άρθρο 8

1. Ο παρασκευαστής ζητά την επιστροφή στην παραγωγή και κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή:

α) την ημερομηνία ή τις ημερομηνίες και παραλαβής του αμύλου·

β) το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση των προμηθευτών αμύλου·

γ) το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του παραγωγού του αμύλου·

δ) την ημερομηνία ή τις ημερομηνίες μεταποίησης του αμύλου·

ε) την ποσότητα και τον τύπο αμύλου, συμπεριλαμβανομένης της δασμολογικής κλάσης που χρησιμοποιήθηκε·

στ) στην ποσότητα του εγκεκριμένου προϊόντος το οποίο αναφέρεται στο πιστοποιητικό, που παρασκευάστηκε με το άμυλο.

2. Η αρμόδια αρχή αποδεικνύει στη συνέχεια ότι το άμυλο χρησιμοποιήθηκε για την παρασκευή εγκεριμένων προϊόντων σύμφωνα με την πληροφορία που αναφέρεται στο πιστοποιητικό. Αυτό επιτυγχάνεται συνήθως με διοικητικούς ελέγχους αλλά πρέπει να γίνονται και υλικοί έλεγχοι εφόσον κρίνονται αναγκαίοι.

3. Οι διοικητικοί έλεγχοι που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ολοκληρώνονται συνήθως με τη χρήση των στοιχείων που παρέχονται από τον παρασκευαστή σύμφωνα με το άρθρο 4 και με την παράγραφο 1.

Ωστόσο, η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητήσει πληροφορίες από τον παρασκευαστή, ζητώντας να μάθει πόσο άμυλο χρησιμοποιήθηκε προηγουμένως για την παραγωγή του εν λόγω προϊόντος ή ζητώντας οποιαδήποτε άλλη πληροφορία.

4. Για να πραγματοποιηθεί η πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 9 πρέπει να περατωθούν όλοι οι έλεγχοι και να αναγνωριστεί το δικαίωμα του παρασκευαστή για την επιστροφή στην παραγωγή, εντός 150 ημερών από την ημέρα κατά την οποία η αρμόδια αρχή παραλαμβάνει τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 9

1. Εφόσον η αρμόδια αρχή ολοκληρώσει τους ελέγχους, η επιστροφή στην παραγωγή που αναφέρεται στο πιστοποιητικό καταβάλλεται για την ποσότητα αμύλου που χρησιμοποιήθηκε κατά την επεξεργασία. Συγχρόνως, η εγγύηση αποδεσμεύεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85 τίτλος V.

2. Η πληρωμή της επιστροφής σύμφωνα με την παράγραφο 1 γίνεται ενός 150 ημερών από την στιγμή που η αρμόδια αρχή παραλαμβάνει τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1. Ωστόσο, αφού το ζητήσει ο παρασκευαστής, η αρμόδια αρχή προκαταβάλλει ποσό ισοδύναμο προς την επιστροφή στην παραγωγή, 30 ημέρες μετά την παραλαβή των εν λόγω πληροφοριών. Αυτή η προκαταβολή εξαρτάται από τη σύσταση εγγύησης από τον παρασκευαστή, ίση με το προκαταβαλλόμενο ποσό. Η εγγύηση αποδεσμεύεται σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85.

Άρθρο 10

Κατά τη διάρκεια των περιόδων εμπορίας για τα σιτηρά 1986/87, 1987/88, 1988/89, πέρα από τα στοιχεία που απαιτούνται σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 8, οι παρασκευαστές πρέπει να παρέχουν αποδεικτικά έγγραφα που να αναφέρουν την πηγή του αμύλου για να είναι σε θέση η αρμόδια αρχή να υπολογίσει το ποσό της επιστροφής που καταβάλλεται. Αν δεν προσκομισθεί η απόδειξη αυτή, η αρμόδια αρχή υποθέτει, για τον υπολογισμό, ότι το άμυλο προέρχεται από το σίτο.

Άρθρο 11

Εντός τριών μηνών από το τέλος κάθε περιόδου όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τον τύπο και τις ποσότητες αμύλου για το οποίο έχουν καταβληθεί επιστροφές στην παραγωγή και τον τύπο και τις ποσότητες προϊόντων για τα οποία χρησιμοποιήθηκε το άμυλο.

Άρθρο 12

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1986.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1986.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κλάση του κοινού δασμολογίου	Περιγραφή εμπορευμάτων	Ποσότητα αμύλου που χρειάζεται για την παραγωγή ενός τόνου — Συντελεστής —
	Α. ΒΑΣΙΚΑ ΑΜΥΛΑ (1)	
11.08	Α. I. Άμυλο αραβοσίτου	1,00
	II. Άμυλο ρυζιού	1,00
	III. Άμυλο σίτου	1,00
	IV. Άμυλο πατάτας	1,00
	Β. ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ:	
17.02	Β. Γλυκόζη και σιρόπι γλυκόζης· μαλτοδεξτρίνη και σιρόπι μαλτοδεξτρίνης:	
	I. Γλυκόζη και σιρόπι γλυκόζης που περιέχουν κατά βάρος σε ξερή κατάσταση 99 % ή περισσότερο καθαρό προϊόν:	
	α) Με τη μορφή άσπρης κρυσταλλικής σκόνης και συσσωματωμένη	1,304
	β) Άλλα (2)	1,00
	II. Άλλα:	
	α) Με μορφή άσπρης κρυσταλλικής σκόνης έστω και συσσωματωμένη	1,304
	β) Άλλα (2)	1,00
	ΣΤ. Καραμέλα:	
	II. Άλλα:	
	α) Με τη μορφή σκόνης έστω και συσσωματωμένης	1,366
	β) Άλλα (2)	0,95
29.04	Γ. II. Δ-Μανίτης (μανιτόλη)	1,35
29.04	Γ. III. Δ-Γλυκιτόλη (σορβιτόλη):	
	α) Σε υδατικό διάλυμα (2):	
	1. Που περιέχει Δ-Μανίτη σε αναλογία κατώτερη ή ίση του 2 % κατά βάρος, η οποία υπολογίζεται στην περιεκτικότητά του σε Δ-Γλυκιτόλη	1,068
	2. Άλλα	0,944
	β) Άλλα:	
	βάρος, 1. Που περιέχει Δ-Μανίτη σε αναλογία κατώτερη ή ίση του 2 % κατά βάρος η οποία υπολογίζεται στην περιεκτικότητά τους Δ-Γλυκιτόλη	1,521
	2. Άλλα	1,52
35.05	Δεξτρίνη και κόλλες δεξτρίνης· άμυλα κάθε είδους διαλυτά ή φρυγμένα· κόλλες από άμυλα κάθε είδους:	
	Α. Δεξτρίνη· άμυλα κάθε είδους διαλυτά ή φρυγμένα	1,174
	Β. Κόλλες από δεξτρίνη ή από κάθε άμυλο κάθε είδους, περιεκτικότητας κατά βάρος στις ύλες αυτές:	
	I. Ίσης ή ανώτερης του 20 % και κατώτερης του 25 %	0,30
	II. Ίσης ανώτερης του 25 % και κατώτερης του 55 %	0,59
	III. ίσης ή ανώτερης του 55 % και καώτερης του 80 %	0,94
	IV. Ίσης ή ανώτερης του 80 %	1,174

Κλάση του κοινού δασμολογίου	Περιγραφή εμπορευμάτων	Ποσότητα αμύλου που χρειάζεται για την παραγωγή ενός τόνου — Συντελεστής —
38.12	Α. Είδη για κολλάρισμα παρασκευασμένα και παρασκευάσματα σταθεροποιητικά της βαφής:	
	Ι. Με βάση αμυλώδεις ύλες, περιεκτικότητας κατά βάρος των υλών αυτών:	
	α) Ίσης ή ανώτερης του 45 % και κατώτερης του 55 %	0,59
	β) Ίσης ή ανώτερης του 55 % και κατώτερης του 70 %	0,82
	γ) Ίσης ή ανώτερης του 70 % και κατώτερης του 83 %	1,00
	δ) Ίσης ή ανώτερης του 83 %	1,174
38.19	Τ. Δ-Γλυκιτόλη (σορβιτόλη), άλλη από αυτή που αναφέρεται στη διάκριση 29.04 Γ. ΙΙΙ:	
	Ι. Σε υδατικό διάλυμα (2):	
	α) Που περιέχει Δ-Μανίτη σε αναλογία κατώτερη ή ίση του 2 % κατά βάρος, η οποία υπολογίζεται στην περιεκτικότητά του σε Δ-Γλυκιτόλη	1,068
	β) Άλλα	0,944
	ΙΙ. Άλλα:	
	α) Που περιέχει Δ-Μανίτη σέ αναλογία κατώτερη ή ίση του 2 % κατά βάρος, ή οποία υπολογίζεται στην περιεκτικότητά του σε Δ-Γλυκιτόλη	1,52
	β) Άλλα	1,52

(1) Ο συντελεστής που αναφέρεται εφαρμόζεται στο άμυλο περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία τουλάχιστον 87 %, για την περίπτωση του αμύλου αραβοσίτου, ρυζιού και σίτου και τουλάχιστον 80 % στην περίπτωση αμύλου πατάτας. Η καθαρότητα του αμύλου στην ξηρά ουσία είναι σε όλες τις περιπτώσεις τουλάχιστον 97 %. η επιστροφή στην παραγωγή που πληρώνεται για το βασικό άμυλο κατώτερης περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία από εκείνη που εμφαίνεται θα προσαρμόζεται χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο τύπο:

1. Άμυλο αραβοσίτου, ρυζιού ή σίτου

$$\frac{\text{Πραγματική περιεκτικότητα \% ξηράς ουσίας}}{87} \times \text{Επιστροφή στην παραγωγή}$$

2. Άμυλο πατάτας

$$\frac{\text{Πραγματική περιεκτικότητα \% ξηράς ουσίας}}{80} \times \text{Επιστροφή στην παραγωγή}$$

Η καθαρότητα του αμύλου στην ξηρά ουσία είναι σε όλες τις περιπτώσεις τουλάχιστον 97 %.

(2) Η επιστροφή στην παραγωγή καταβάλλεται για προϊόντα των κλάσεων αυτών περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία τουλάχιστον 78 %. Η επιστροφή στην παραγωγή που καταβάλλεται για προϊόντα στις κλάσεις αυτές, περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία κατώτερης του 78 % θα προσαρμόζεται χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο τύπο:

$$\frac{\text{Πραγματική περιεκτικότητα \% ξηράς ουσίας}}{78} \times \text{Επιστροφή στην παραγωγή}$$